

Kar Yağıyordu Ankaraya

– Mustafa Kara · 14 Ocak 2013

Aylardan zemheriydi, ben de değişmez bu mevsim!
Kar yağıyordu Ankara'ya...
Döne, döne iniyordu gözlerimden...
İşte sen de karlı bir kış günü,
Beyaz gelinlikler içerisinde,
Süzülerek gitmiştin benden...
Bundandır sevinemem,
Bundandır çocuklaşmam kar yağdığında!
Her kar yağdığında yokluğunu yaşarım doyasıya...
Pencerenin önüne otururduk seninle...
Dışarıda lapa, lapa kar yağarken.
Döne, döne iniyorlardı... Biz seyre dalardık ellerin, elimde...
Ne hayaller kurardık, ne rüyalar gördük mavi... Mavi!
Kar tanelerinden fallar tutardık; bu “senin”, bu da “benim” diye...
Birbirinizi kovalar, yakalamaya çalışırdık...
Beyazdı umutlarımız, gökyüzünün en doruk noktasında!
Seni düşündükçe zamansız karlar yağdı saçlarıma...
Bir tipi, bir boran ki yüreğimde sorma gitsin!
Sensizlik miydi kanımı donduran,
Yoksa beni severken, başkasına gidişin mi canımı yakan?
Anlamadım... Anlayamadım... Anlatamadım!
Bendeki mevsimler değişmez...
Yine kara kış!
Yine kar yağacakmış Ankara'ya,
Yağsın bana ne?
Yollar kapanacakmış, Yüreğim fay hattı dert değil!
Hatta kardan adam yapacakmış çocuklar...
Yapsınlar...
Benim çocukluğum, ben de kayıp!
Mutlu olup uçacaklarmış... Uçsunlar!
Dert değil...
Ankara'ya kar yağarken hüzün çöker içime...
Her taraf beyaz giydiğinde,
Beyazlar içinde gidişin gelir akılma...
Karanlıklara hapsederek terk edişin beni...

An be an hafızamda,
Her kar yağdığında yokluğunu yaşarım doyasıya!
Mustafa KARAAHMETOĞLU
12.01.2013
Teşekkür : Gamze Yağmur
Müzik : Salvatore Adamo/Her Yerde Kar Var